

mellem Sjælland og de øvrige Landsdele eller til at afværge en fjendtlig Hærs Landgang paa Sjællands Kyst, men have det Diemed saa længe som muligt at formene en Fjende, der vil beleire Kjøbenhavn, at bruge Jernbanehavnene og de Hjælpebidler, de tilbyde, til Udfibningen af hans Beleiringsmateriel. Dette Diemed har sin Betydning, men naturligtvis kun, naar Fjenden finder et befæstet Kjøbenhavn at beleire. Fortet ved Lillebelt mellem Midelfart og Strøb har til Diemed at spærre eller vanskeliggjøre Gjentemseilingen af Midelfartsfund for fjendtlige Smaakrigsfibe; dets Betydning staar og falder derfor med de Foranstaltninger, der træffes til Beherskelsen af Storebelt. Udvalget tror derfor at kunne tilraade at følge Regjeringen i at opsette Anlægget af de nævnte fem Forter, indtil de Befæstninger, der have en mere indgribende Betydning for Landets Forsvar, ere tilveiebragte. Og som Fæstningsanlæg af afgjørende Betydning maa Udvalget med Regjeringen anse Kjøbenhavns Befæstning mod Sø- og Landfiden og — skjøndt i noget mindre Grad — Anlægget af et befæstet Punkt i Nørrejylland. Efter den udførlige Drøftelse, Sagen fra alle Sider og Synspunkter har været underkastet i mange Aar i og udenfor Rigsdagen, skal Udvalget ikke indlade sig paa nogen udførlig Motivering af denne sin Opfattelse; det skal indskrænke sig til den Hovedbetragtning, at Kjøbenhavn er det eneste Punkt i Landet — saaledes som Forholdene ere og, saa vidt man kan se ud i Fremtiden, i stigende Grad ville vedblive at være — hvis Besættelse af en Fjende ganske vilde lamslaa Rigets Forsvar, at enhver fremmed Magt, med hvilken Danmark overhovedet kan tænkes at komme i Krig, kan rette et Angreb mod Kjøbenhavn fra Søfiden eller, hvis dette bliver ham for besværligt og uvoveligt, fra Landfiden, men at det tillige maa holdes for Die, at der kan indtræffe Forhold, hvor alene Landsdelene Vest for Storebelt ville være udsatte for Angreb, som en Befæstning af Kjøben-

havn ikke kan afværge, og at der af Hensyn til denne Mulighed, hvor meget fjernere den end ligger, bør sørges for, at vor Krigsmagt ogsaa i Landets største Provinds faar et befæstet Punkt at støtte sig til og om fornødent at ty til.

Vi skulle da herefter vende os til Genkeltighederne af, hvad Regjeringen foreslaar nu i Dieblikket at tage Beslutning om og give Bevilling til.

Kjøbenhavns Befæstning mod Søfiden.

Sjovorvel det foreliggende Lovforslag til Udvidelsen af Kjøbenhavns Søbefæstning forlanger 14,102,000 Kr., medens der de foregaaende Aar kun er begjæret 13,270,000 Kr., betegner denne Forskjel af 832,000 Kr. dog ikke nogen virkelig Forhøielse af Forbringerne. Den er Resultatet af en rigtigere Fordeling af de Midler, som ville medgaa til Sø- og Landbefæstningen, hvilken hænger sammen dermed, at Krigsministeriet uden Tvivl med Føie finder det rettest at flytte det Kystbatteri, som tidligere var tænkt anlagt paa Maglebylille Strand i Forbindelse med et af de fremstudte Landforter paa Almager, noget nordligere og bygge det stort nok til foruden sin oprindeligt paatænkte Bestyknings at rumme de to meget svære Kanoner, som nu ere opstillede paa Strickers Batteri, en Forandring, som vil medføre, at ethvert Punkt i Farvandet, hvorfra et Bombardement mod Kjøbenhavn kan iværksættes, vil være under virksom Bestyknings af Søbefæstningens sværeste Kanoner.

Udvalget tror ikke, at en Udvidelse af Kjøbenhavns Søbefæstning, naar den overhovedet skal opfylde det Diemed at beskytte Staden mod et Angreb fra Søen med Nutidens Krigsmidler, kan holdes inden snævrere Grændser end i Ministeriets Forslag. Der kunde muligvis være Grund til at overføre Befæstningen til to Kystbatterier, det ene mod Kalbebodstrand, det andet mod